

вѣлъ и стана́лъ оўмрѣлиотъ, и пакъ сѣда́лъ, да блгода́ри и прѣтѣж
Б҃ца. На такъо оудивлѣнїе тѣа, ѿ бѣли тамъ, многъ се чуди́ле, а по-
многъ се чуди́ле геми́чите, за ѿ бѣли, кога оўмрѣлъ, и четврѣтый
день го видѣли, какъ ѿживѣлъ какъ Лазарь ѿ ѿживѣлъ въ четврѣтый
день. Той ѿ ѿживѣлъ, толкъ се многъ показалъ блгода́ренъ на преста́х
Б҃ца, и ѿстанилъ тамъ, да чини измѣтъ Б҃ци додѣка є жи́въ, и се оучи-
нилъ калъгеръ сесъ сички добри́ работы, и многъ са го човѣцы пыта́ле,
что є видѣлъ на онай вѣкъ, а онъ не имъ каза́лъ нищо: саде имъ го-
ворои: спасайтесь братія; поживеа после бговгодиных двадесетъ години и се
преставилъ с Гдѣ.

За ради ста́гѡ Рюмана сладкопѣвица, ѿ исписалъ кнѧдѣцы.

Ч У Д О 8.

Сты́й Рюманъ былъ ѿ града ёдеса, и ѿставилъ свой вилаетъ, дошёлъ оу
Цариградъ, и сѣдѣлъ оу монастыре престыя Б҃цы Кора зовомый; и многъ
паты ходилъ оу црковь влахернскъ престыя Б҃цы, и тамъ по цѣла ноцъ
стоалъ на молитва: за что є былъ бжій човекъ, а помногъ на голени
ми праздници сичката ноцъ стоялъ, та се молилъ бгъ: и за ради то-
вѣ се оудостоилъ, та земалъ таковъ даръ ѿ преста́х Б҃ца: оу та же ноцъ
на ржтво Хртово оу та же влахернска црква задремалъ, за что былъ многъ
оуморенъ, и видѣлъ преста́х Б҃ца, какъ держала ёдна книга, и мѣ
рѣкла: Швори си оустата, и да газтнешъ ѿвой даръ, что ти давамъ; и онъ
шворилъ ги оустата и проглѣналъ та же книга: и та же на оутрото
блегла оу цркви и затаналъ на высоко място на амвонъ, и фаналъ,
да поє сесъ оумленіи гласъ и сладокъ, кнѧдѣкъ: Дѣва днесь пресвѣтѣн-